

CAU UN ALTRE MUR

Els Estats Units i Cuba anuncien un acord per restablir relacions diplomàtiques com a pas previ per posar fi al bloqueig econòmic de l'illa

CONVERSA TELEFÒNICA ENTRE ELS DOS LÍDERS
Barack Obama i Raúl Castro es van conèixer al funeral de Mandela fa un any i dimarts van parlar per telèfon. KAI PFAFFENBACH / REUTERS

a
r
a
ara.cat

DIJOUS
18 DE DESEMBRE DEL 2014
NÚMERO 1470
—
1,30 EUROS
—

29

JOAN MANUEL TRESSERRAS

comunicòleg, UAB

En plena ressaca del 9-N, la política catalana sembla atrapada en la tàctica. Eixamblem l'horitzó: ara cal un mandat democràtic

28

ANDREU DOMINGO

subdirector del CED

Abans culpabilitzàvem els moviments migratoris; ara diem que són una oportunitat. I seguim oblidant les persones

30

ÀNGELS GUITERAS

pres. de la Taula del Tercer Sector

A Europa hi ha molts exemples de mesures contra la pobresa energètica que es podrien aplicar al nostre país

Pobresa energètica: inadmissible i evitable

Segons les últimes dades publicades per l'Idescat l'octubre passat, 358.100 persones a Catalunya no poden mantenir el seu habitatge a una temperatura adequada. Aquests casos quantificats posen de manifest, altra vegada, l'augment de la pobresa energètica al nostre país. Un escenari que no ha de sorprendre ningú, si tenim en compte que el 10% de les llars amb menys renda han perdut un 43% del poder adquisitiu des de 2006, mentre que el rebut de l'electricitat ha pujat un 60%, el de l'aigua un 66%, i avui ja estem pagant la tercera energia més cara d'Europa.

Tot i que el govern català és pioner en alguna de les iniciatives per lluitar contra la pobresa energètica, no acaba de concretar les mesures que permetrien reduir aquests índexs i revertir la situació. En part, el govern català té tota la raó en el fet que les competències les té Madrid i que l'Estat –en complicitat amb les empreses energètiques– ha posat bastons a la rodes a tots els intents que s'han fet fins ara des de Catalunya per solucionar aquest problema. Però també té a la seva teulada mecanismes, eines i propostes que pot impulsar.

A més de la introducció en el Codi de Consum, que el Parlament ha d'aprovar avui, del dret que els subministraments bàsics de les famílies vulnerables no es tallin, fa uns dies el Govern va oferir més detalls sobre el projecte de crear un fons solidari que es faci càrrec de les factures que aquestes famílies no puguin pagar. Es tractaria d'un fons públic-privat que hauria de comptar anualment amb un mínim de 40 milions d'euros, aportats al 50% per les ad-

ministracions públiques i pel sector privat. L'impuls d'aquest fons, mitjançant una fundació de nova creació, és una bona notícia, malgrat que el projecte té encara interrogants importants. El més decisiu és si les empreses subministradores aportaran efectivament els 20 milions que calen per cobrir l'altre 50% necessari. Aquesta és una línia vermella, a criteri nostre, per donar suport al projecte, puix que altrament estariem sufragant amb els diners de tots els problemes de morositat i impagaments d'aquestes companyies, que, a més, obtenen anualment uns beneficis milionaris.

Sabem que aquesta és la solució possible avui, però no la desitjable. En altres països europeus aquests fons solidaris per fer front a la pobresa energètica es cobreixen amb una taxa en les factures de les com-

ÀNGELS GUITERAS

PRESIDENTA DE LA TAULA DEL TERCER SECTOR SOCIAL DE CATALUNYA

El Parlament aprova avui el dret que les famílies vulnerables no es quedin sense subministraments bàsics

panyies. Però a Catalunya una possible taxa d'aquest tipus seria immediatament recorreguda i suspesa per l'Estat, veient el que ja ha passat amb mesures recents més tímides. Tanmateix, haurem de seguir exigint solucions definitives a l'Estat, perquè la pobresa energètica seguirà sent un problema durant molts anys: que compleixi les directives europees sobre aquesta matèria; que estableixi un sistema tarifari progressiu, amb exempcions per a les famílies vulnerables; que permeti un IVA reduït per a les factures d'aquestes famílies, i que obligui les empreses subministradores, com passa en altres països, a dur a terme programes preventius i d'informació per a les famílies. L'informe *El dret als subministraments bàsics*, que va presentar el Síndic de Greuges fa uns

dies, ha d'esdevenir un document de referència, perquè fa un diagnòstic molt encertat del problema i de les vies de solució.

Podem emmirallar-nos en el Regne Unit, que, amb el programa d'eficiència energètica Energy Companies Obligations (ECO), obliga les companyies de gas i electricitat més grans a donar suport als consumidors vulnerables per implementar mesures d'estalvi energètic, com l'aïllament de façanes i teulades o el canvi de calderes. O en França i Itàlia, que compten amb deduccions fiscals per a aquells que inverteixen en la millora de la qualitat energètica dels seus habitatges, unes deduccions fiscals que poden arribar al 55% de la despesa en millora energètica. Hi ha molts més exemples que es podrien estudiar i aplicar al nostre país.

Els subministraments bàsics són un bé que influeix directament en la possibilitat de viure una vida digna, és un dret bàsic al qual tots hauríem de tenir accés a un preu just, de manera generalitzable i igualitària. No pot ser un privilegi per a uns quants, sinó un dret per a tothom.

Cal, doncs, compromís de les administracions, i coordinació i voluntat de tots els agents implicats per no allargar més aquesta situació. La pobresa energètica és un problema creixent que té conseqüències sobre el confort i el benestar de les persones. Actualment al nostre país els instruments polítics i legals encara no garanteixen l'ús i l'accés a l'energia a un preu just. El fred ja ha truit a la porta, però malgrat ser molt hospitalaris, no volem que es quedi a passar l'hivern a casa nostra. No hi està convidat. La pobresa energètica és inadmissible.

CRISTINA CALDERER

CARTES I MISSATGES

L'ús de la paraula 'terrorisme'

Sembla que alguns nostàlgics troben a faltar la paraula *terrorisme*, i a falta d'activitats d'aquesta magnitud –una absència de la qual personalment m'alegro i m'enorgulleixo–, han decidit incloure en aquest calaix de sastre tot tipus de protestes. No es tracta només de l'operació Pandora, amb la qual es pretén criminalitzar moltes de les reivindicacions anticapitalistes, sinó també altres accions com la que va portar a terme Greenpeace a la planta nuclear de Cofrents. Si bé la primera és més complexa i pot comportar més debat, en el cas de la segona l'opinió pública era més unànime, i tenia ben clara la intenció intimidatòria de la inculpció. Per cert, val a dir que s'acaba de publicar la sentència (no ferma) amb què els 16 activistes i el fotoperiodista imputats han quedat absolts.

Sembla evident que el govern del PP, mitjançant la seva llei de seguretat ciutadana, provarà de trobar costí el que costí un enemic al qual combatre. D'aquesta manera intimidaran la població

i miren de desviar el focus mediàtic de les seves múltiples mancances, i, per què no, dels mateixos casos de corrupció. Si ja de per si és una situació deplorable, encara s'accentua més quan comprovem que alguns mitjans fan d'altaveu emprant expressions com *terrorisme anarquista radical* o *ecoterrorisme*.

FERNANDO BURGOS MARÍN
CERDANYOLA DEL VALLÈS

Macedònia d'informació

La informació que rebem s'ha convertit en una macedònia d'aliments contradictoris que hem de saber combinar. La majoria de mitjans mostren una perspectiva concreta de la realitat al públic en general, els guien cap a unes postres determinades, cap a una macedònia concreta, en detriment d'altres informacions de rellevància. Això genera confusió, molta confusió. És com si en un crim hi hagués dues versions: la que indica que el lladre ha matat el banquer i la que diu que el banquer ha matat el lladre. Això t'aboca a creure't un, a creure't l'altre o a no creure't a ningú. Macedònia d'opinions.

Assistim a un escenari comunicatiu en què tothom defensa una fórmula pròpia, un interès propi. Pocs tertulians donen la raó a qui els deixa en evidència, i mentrestant els polítics mai assumeixen errors i culpes. Les cadenes televisives estan interessades que es produixin aquests enfrontaments d'opinions, ja que generen audiència. Donada aquesta situació, tothom agafa la informació que vol, la que tria i la que es vol creure, i segueixen fent-se la seva pròpia macedònia.

ADRIÀ MIRÓ I CATALINA
CASTELLTERÇOL

L'estil de Fernández Díaz

Arran de la nova llei de seguretat ciutadana, coneguda com a llei mordassa, aprovada només pel PP al Congrés i que està camí del Senat, el ministre de l'Interior, Jorge Fernández Díaz, en to provocador, va reptar els que van criticar el rebuig als sensepapers a acollir-los o callar.

No entro en el fons del tema, perquè hi hauria molt a parlar, però sí que vull

ressaltar –i va ser el que més em va disgustar– aquest to despectiu i arrogant, que a un servidor públic no se li pot permetre (no oblidem el detall de *servidor públic*, que alguns semblen oblidar quan assumeixen una parcel·la de poder). Vostè, senyor ministre, no és al càrrec per donar lliçons a ningú.

L'hora de passar el corró s'acaba, i el que és molt clar és que cap partit ha d'ostentar la majoria absoluta, de manera que en comptes de viure en una democràcia es visqui sota una dictadura, sota el lema de l'*orden y mando*.

Jo, d'aquest senyor, m'aniria preocupant de buscar un bon acomodatament en alguna d'aquestes empreses estatals o semipúbliques, com ja han fet altres companys seus.

JOSÉ ANTONIO CASANOVAS TOMÁS
BARCELONA

Les cartes enviades pels lectors han de tenir un màxim de 1.000 caràcters. El diari es reserva el dret de resumir-les. Els seus autors hi han de fer constar nom i cognoms, adreça postal i electrònica, número de carnet d'identitat i un telèfon de contacte. Les cartes no es respondran.

Podeu expressar-vos al diari a través de la web www.ara.cat, i per les següents vies:

[@diariARA](http://twitter.com/diariARA) [facebook.com/diariARA](https://www.facebook.com/diariARA) cartes@ara.cat Carrer Diputació, 119, 08015, Barcelona Fe d'errades: opinio@ara.cat

